

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀριθμ. Πρωτ.

564

Παναγιώτατε καί Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινου-πόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικέ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί ἐπιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Βαρθολομαῖε. Τήν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Γνόντες παρά τε τῶν ἡμετέρων Ἀδελφῶν Ἀγιοταφιτῶν, τῶν προσφάτως τόν σεπτόν Οἰκουμενικόν θρόνον ἐπισκεψαμένων, παρά τε τῆς διεθνοῦς εἰδησεογραφίας, τόν ἐσμόν τῶν ἀντιξόων περιστάσεων, ὑφ' ἧς ἡ Ὑμετέρα Γερασμιωτάτη Παναγιότης σὺν πᾶσι τοῖς περί αὐτήν Ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν ἐπιτελεῖ τό σωτήριο τῆς Ἐκκλησίας ἔργον, χάριν οὐχί μόνον τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου, ἀλλά καί τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, τῆς ἐπιθυμούσης τήν ἔνταξιν αὐτῆς εἰς τήν εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν, ἀνάγκην ἔσχομεν ἀπευθῆναι Αὐτῇ τά Πατριαρχικά Ἡμῶν Γράμματα ταῦτα· ἐν οἷς παρακαλοῦμεν Αὐτήν ἐμμεῖναι ἀτρέπτως τῷ ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνι καί τῇ ἐκκλησιαστικῇ Παραδόσει καί μή Αὐτήν θροεῖσθαι ὑπό τῶν ἐναντίων ἀνέμων, τῶν ἐξαγομένων ἀπό πολιτικῶν σχημάτων τοῦ προσκαίρου κόσμου τούτου, μή ἐχόντων οὐσιαστικὴν γνῶσιν τῶν ἱερῶν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας θεσμῶν καί ἱερῶν Κανόνων.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου τῆς Τουρκίας, περί τῆς Οἰκουμενικότητος τοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνου, ἐπεμβᾶσα, ὡς μή ὤφειλε, εἰς θέματα

έκφεύγοντα τῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου πεπερασμένων, ἐντός δηλονότι τῆς ἐπικρατείας τῆς σεβαστῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ὀρίων, προκαλεῖ εὐλόγον ἀπορίαν, ἀλλά καί λύπην. Διότι ἡ Οἰκουμενικότης τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι ἀναμφισβήτητος, καί ἔννοια ἀδιαίρετος τῶν ἱερῶν Κανόνων καί τῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔργον τῆς θείας Προνοίας διὰ τήν πηδαλιουχίαν τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἄστινας αὕτη ὠφελεῖ διὰ τῆς μεταξύ ἴσων, ἐν ὁμονοίᾳ καί Συνόδῳ προεδρίας τοῦ τᾶ πρεσβεῖα τιμῆς ἔχοντος θρόνου τῆς Νέας Ρώμης Κωνσταντινουπόλεως, πρώτου ἐν τιμῇ μεταξύ ἴσων Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ ρόλος τόν ὁποῖον ἐκλήθη, ὅπως διαδραματίση ἡ Ἐκκλησία τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ γ' Κανόνος τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κυρίως τοῦ κη' τῆς Δ' καί ἐφεξῆς, ἐγένετο καταφανής, ὅτε, τῆς Δυτικῆς, Ὁρθοδόξου τότε, Ἐκκλησίας καταπονου-μένης ὑπό πολλῶν ἀντιξοοτήτων, ἡ Ἐκκλησία τῆς κατ' Ἀνατολᾶς Πρωτευούσης, ἀνέλαβε ρόλον πρωταρχικόν, εἷς τε τήν ἱεραποστολήν πρὸς τοὺς Ρῶς καί Σλάβους τοῦ βορρᾶ, εἷς τε τήν προάσπισιν τῶν λοιπῶν ἐμπεριστάτων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καί τήν ὀρθοτόμησιν τῆς Πίστεως κατὰ τῶν ποικιλωνύμων ἐξ ἀνατολῶν αἰρετικῶν, ὥστε ὀρθῶς ἀποδίδοσθαι μὲν τῷ αὐτῆς Πατριάρχῃ, ἤδη ἀπό τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔκτου μετὰ Χριστόν αἰῶνος, τήν προσωνυμίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ἀποτελεῖν δέ τήν κατὰ Κωνσταντινούπολιν Ἐκκλησίαν Μητέρα τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀπτοῦ καί ὀρατοῦ σημείου ἐνότητος καί ἐκκλησιαστικῆς διακυβερνητικῆς δυνάμεως, τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας διατηρούσης, ὡς πηγῆς, τήν, ὑπό ἀγιογραφικὴν ἔποψιν, πνευματικὴν τῶν Ὁρθοδόξων μητρότητα. Ἄλλως τε, ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἡ διατηρήσασα καί ἔτι διατηροῦσα τὰ Πάνσεπτα Προσκυνήματα τῆς ἐν Νόμῳ καί ἐν Χάριτι Διαθήκης, ὡς πνευματικόν θησαυρόν συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπήλαυσε πολλάκις τῆς οἰκουμενικῆς ταύτης μητρικῆς πτέρυγος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐφ' οἷς, εὐχόμεθα ὀλοψύχως τῇ Ὑμετέρᾳ λίαν Γερασμίᾳ Παναγιότητι, ὅπως ἡ θεία Χάρις, τοῦτο μὲν, ἀποδείξη «τοῖς μακράν καί τοῖς ἐγγύς» τήν καθαρῶς πνευματικὴν καί ἀλλοτρίαν

ἐγκοσμιοκρατικῶν προεκτάσεων διάστασιν τῆς Οἰκουμενικότητος τοῦ κατ' Αὐτήν θρόνου, τοῦτο δέ, παρέχη Αὐτῇ τήν ἐξ Ὑψους δύναμιν πρὸς ὑπέρβασιν πάντων τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων καὶ δυσχερειῶν ἐν τῇ Ταύτης οἰακοστροφίᾳ· κατασπαζόμενοι δ' Αὐτήν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ,βζ' Αὐγούστου α'.

Τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ´

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων